

[Voigt.]

der hus forbi, samtidig med at der fra flere sider udtrykkes bekymring over de store mængder kemisk affald, finder jeg det nødvendigt, at ministeren som ansvarlig for området fremkommer med en undersøgelsesrapport, således at dette hemmelighedskræmmeri kan ophøre, og således at det kan bekræftes, at der intet ulovligt foretages i henhold til miljøloven.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (28/6 77):

Miljøstyrelsen, der fører tilsyn med Kommunekemis virksomhed, har oplyst, at deponeringspladsen ved Klintholm af Fyns amtsråd er blevet godkendt til deponering af bl. a. metalhydroxider i form af de såkaldte filterkager. Denne afgørelse har såvel miljøstyrelsen som miljøankenævnet stadfæstet på visse vilkår.

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst, at filterkagerne på Kommunekemi fremkommer som resultat af en afgiftningsproces af uorganisk-kemisk affald, der især stammer fra den galvaniske industri og anden metaloverfladebehandlende virksomhed.

Det omtalte affald fra Danfoss svarer, ifølge de oplysninger miljøstyrelsen er i besiddelse af, nøjagtigt til de filterkager, som fremkommer på Kommunekemi, idet Danfoss bl.a. på grund af virksomhedens størrelse selv er i stand til at afgifte virksomhedens uorganisk-kemiske affald. Endvidere tørres filterkagerne på Danfoss således, at der transporteres mindst muligt vand med affaldet til Kommunekemis deponeringsplads. Det tørrede affald emballeres i plast-sække. Et vilkår for godkendelsen af deponeringspladsen var, at de på Kommunekemi fremkomne filterkager blev overdækket med en plastmembran til hindring af nedsivning af regnvand. Dette sker også for plast-sækkens vedkommende.

Miljøstyrelsen har endelig bemærket, at såvel ved fastlæggelsen af driftsvilkårene for deponeringspladsen som ved valget af dens placering er der specielt lagt vægt på, at deponeringen af de særlige typer affald, der er tale om, giver mindst tænkelige ulemper for miljøet, herunder fiskebestanden i Store Bælt.

Af *Voigt* (FP) til statsministeren (20/6 77):

»Hvorledes vil statsministeren sikre, at øboernes erhvervsliv, som er ryggraden i øboernes

eksistensgrundlag, kan fungere under sømands-strejken?»

(Spm. nr. 319).

Begrundelse.

Når jeg har stillet spørgsmålet til regeringens chef, er det fordi de fagministre, hvorunder området hører, efter min opfattelse har udvist en for slap holdning. Dette er også kommet til udtryk i dagspressen samt af breve til spørgeren, hvor man især i Lohals på Langeland er alvorligt bekymret. Også Ærø vil komme i store vanskeligheder, hvis den ene rute hertil bliver stoppet. Det må da også bekymre statsministeren, at flere arbejdspladser er truet, og at færgeforbindelser må holde op, hvis konflikten fortsat løber videre.

En konflikt kan være lige så lovlig, den vil, men hvis befolkningens eksistensgrundlag på denne baggrund kommer i farezonen her i en tid med massearbejdsløshed, og hvor det ene firma efter det andet lukker, så må regeringen tage affære, hvilket vil sige, at statsministeren må være drivkraften i et initiativ til at afhjælpe faren.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (27/6 77):

Den konflikt, som spørgeren henviser til, er efter det for mig oplyste en lovlig konflikt. Dette er spørgeren jo også selv inde på i sin begrundelse.

Konflikten er således et led i vort fagretlige system, en konsekvens af den måde, hvorpå aftaleforholdene er opbygget på arbejdsmarkedet.

Som bekendt tillægger regeringen det afgørende betydning, at løn og arbejdsvilkår på arbejdsmarkedet så vidt muligt fastlægges efter frie forhandlinger mellem parterne.

Dette er ensbetydende med, at regeringen ikke uden videre vil gribe ind i en løbende forhandlingssituation – heller ikke selv om den er resulteret i en konflikt, som berører også udenforstående.

Jeg er naturligvis enig i, at det er en ulykkelig ting med de følgevirkninger, som denne konflikt indebærer. Det er derfor mit håb, at parterne snarest vil nå frem til en løsning.

Som jeg tidligere har givet udtryk for over for dagspressen, har regeringen imidlertid ingen planer om indgreb i konflikten.